

Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd

Skrivelse

Krisberedskapen inom äldreomsorgen
med anledning av ambulanssjukvårdens
resursbrist

Gustav Johansson m.fl. (M)

Skrivelse krisberedskapen inom äldreomsorgen med anledning av ambulanssjukvårdens resursbrist

Under den senaste tiden har flera allvarliga rapporter framkommit om situationen inom ambulanssjukvården i Stockholm. Det har bland annat uppmärksammat att endast en ambulans i tjänst täckt in Stockholms innerstad under högsommaren, trots ett befolkningsunderlag på hundratusentals invånare. Ambulanspersonalens skyddsombud har beskrivit situationen som direkt livsfarlig och utan motstycke, även jämfört med pandemin. Flera ambulanser har stått obemannade på grund av personalbrist och vårdpersonal har larmat om extrem övertid och försämrade arbetsvillkor.

Denna utveckling väcker särskild oro för de äldre i våra stadsdelar. Vid akuta sjukdomsfall eller olyckor inom äldreomsorgen, exempelvis på våra äldreboenden, är tillgången till en fungerande ambulanssjukvård avgörande för liv och hälsa. När rapporter nu visar att ambulanser inte kan bemannas i tillräcklig omfattning, och att löner och arbetsvillkor inom ambulanssjukvården till och med försämrats i ett redan ansträngt läge, uppstår berättigade frågor om vilken beredskap som finns lokalt för att möta situationen.

Vi vill därför fråga Enskede-Årsta-Vantörs förvaltning:

1. Vilken krisberedskap har förvaltningen idag för att säkerställa tryggheten för äldre inom stadsdelens äldreboenden vid de tillfällen då ambulans inte kan påräknas i rimlig tid?
2. Har förvaltningen några särskilda planer på att förändra eller förstärka beredskapen inom äldreomsorgen till följd av den nuvarande ambulanskrisen?
3. På vilket sätt följer förvaltningen utvecklingen inom ambulanssjukvården, och hur säkerställs att de äldre i stadsdelen inte blir de som drabbas hårdast av de brister som nu uppdagats?

Det yttersta ansvaret för en välfungerande ambulanssjukvård ligger på regionnivå, men stadsdelens roll i att skydda våra mest utsatta grupper får inte underskattas. Vi menar att frågan om beredskap inom äldreomsorgen måste ges hög prioritet, särskilt när rapporter nu beskriver att livshotande dröjsmål i uttryckningar inte längre är en risk utan en realitet.